

rojstvo večne ljubezni. In zato odlo-
žimo ob svetem večeru vsakdanjo obleko, s to
vsakdanjo obleko pa tudi vse vsakdanje misli
in vso sovraštvo in vso jezo in vsa malenkostna
nasprotja... Jezus se je porodil — in
mi naj bi se v tem tajnostnem času pripravili,
kdo je bolj pobožen, kdo je bolj pameten, kdo
ima bolj prav? Mi naj bi zaradi malenkostnih
posvetnih stvari pozabili na nauke božanske?
Mi naj bi ljubezen preganjali in sovraštvo raz-
širjevali? Ne, ne, pod božično drevesce in pred
jaslice stopimo! In ozirimo se na svitlo oko dece,
ki v tem svetem trenutku ne pozna nobenega
črta, ki se raduje v vzvišenem veselju, da se
je On porodil, On, ki je deco k sebi klical, On,
ki je bil posebej ljubezen, večna ljubezen...

Čast bodi Bogu v višavi, so zapeli
odposlani angeli, ko se je zasvetel betlehemski
hlev v čarobnem svitu, — in mir ljudem
na zemlji...

Le sveti, ti krasno božično dre-
vesce, v stoterih lučicah, ti oznanjuješ rojstvo
večne ljubezni...

Politični pregled.

Državni zbor je po zločinski igri „Slovenske
unije“ pričel „ekspres“ delati. Sprejel je celo
vrsto manjših postav. Končno je sprejel tudi
rumunsko trgovinsko pogodbo in
tudi pooblastilno postavo. Tako pri-
dejo poslanci na božične praznike in prinesejo
kmetu — uničenje živinoreje domu! Potem se
je državni zbor zaključil. Prihodnja seja se bo
pismeno naznanila.

Stajerski deželni zbor stopi, kakor smo to
že poročali, dne 28. decembra skupaj. Zasedanje
bode prav kratko.

Penzije za ministre so grozovito visoke, kar
je našim čitateljem itak že znano. Najhujše pri
temu je to, da dobi pri nas v Avstriji vsak mi-
nister penzijo, pa če je bil potem 3 dni ali pa
10 let v službi. Zato imamo tudi že toliko pen-
zioniranih ministrov, da bi se z njimi lahko
krave futralo. Pri nas se menjajo ministri vsakih
14 dni. Proti tej krivici je stavil nemški po-
slanec Nigrist v državni zbornici predlog, ki
pravi: Vsak odstopivši minister, ki je bil naj-
manj 3 leta v službi, dobi penzijo v znesku
letnih 8000 K. To bi bilo nekaj! Tisti pa, ki
niso bili 3 leta ministri, naj bi si nos obrisali.
Radovedni smo, kaj bodo drugi poslanci k
temu gotovo pametnemu predlogu rekli.

Bodočnost živinorejca. Zadnja poročila iz
živinskega sejma v Berlinu pravijo, da je jako
veliko živine preostajalo. To nam je pač dokaz,
da bode konec našega izvoza svinj tudi konec
izvoza govede v Nemčijo sledil. Mi nimamo torej
na nikakoršni izvoz računati. Zanesti se zamo-
rejo avstrijski živinorejci edino na domači trg.
Zdaj se hoče pa balkanske meje odpreti. S tem
bi za prvi hip prišlo v času od l. 1910—1917
iz Rumunske 109.000 kosov govede, 810.000
svinj in 700.000 ovce. Posledica tega bi bila in
bi morala biti, da padejo živinske
cene tako grozovito, da kmetu sploh ne bode
več za živiti.

Vsa mala njena duša napolnjena je bila s tihim pri-
čakanjem. Bila je prepričana, da je doma angelj prinesel
drevesce, morda še lipce in še bogatejše, kakor je bilo
pri krčmarjevih. Gorko je stisnila zlate orehe na svoje
sečice in upala se je komaj dihati v pričakovanju doma.
Kajti bilo je, kakor da bi plaval božja beseda po sne-
ženi planjavi: Mir bode ljudem na zemlji...

Ko so prišli domu, pričakovala jih je kmetica v
divjem jok. Bilo je prepozno — oče Furlan je zatisnil
svoje oči in nobena zdravniška pomoč mu jih ni mogla
več odpreti. Pretresena sta gledala krčmar in zdravnik
mrljico v obraz. Anica pa je postala sama bleda kot
mrljica. Z otroškim začudenjem je pogledala okrog sebe,
kakor da bi iskala smerečico... Ali ni je bilo! Ni
bilo božičnega angelja, temveč le smrtni angelj je s ti-
him krili izginil skozi okno...

Počasi je stopila Anica k mrtvemu očetu. In polo-
žila mu je tisti par zlatih orehov na prsa ter zasepe-
tala: »Oče, ali meliš? Moj oče, danes je božični
večer...«

Hudo je postalo možem pri srcu in oči so jim
bile mokre.

Anica pa je stala bleda pri mrljici in počasi so ji
kapljale solzice na posteljo... ena solza za drugo...
svitlo božične solzice... in večni Bog v nebesih je te
solze štel in štel...

Češki sodniki. Od vsacega sodnika se mora
zahtevati, da je kolikor mogoče nestranski
in da ne stori ničesar, kar bi mu utegnilo vzeti
zaupanje pri ljudstvu. Češki sodniki se pa vsaj
deloma tega navodila niso držali. Nasprotno,
živeli so v političnem oziru tako, da se je celo
ponižnemu justičnemu ministru preneumno zdelo.
Minister je izdal valed tega na politikujoče češke
sodnike odlok, v katerem jih je opominjal, da
uničujejo s svojim postopanjem zaupanje ljudstva
v sodnikovo brezstrankarstvo. Zahteval je tudi
od teh sodnikov, da opustijo politično delovanje...
Češki sodniki se seveda ne bodejo dosti za ta
ministerski odlok brigali. Politikovali bodo naprej,
kajti vsa Avstrija se mora danes žalibog že okoli
oholih in prevzetnih čeških šovinistov sukati.
To se boče godilo toliko časa, dokler ne pride
— železna metlja!

V Pragi so z ozirom na slabe varnostne
razmere število stražnikov za 389 mož povečali.
Vsi ti policaji dobijo tudi revolverje. Kadar bo-
dejo pa zdvijani Cehi zopet tujo lastnino ropali,
ne bode nikjer nobenega policaja videti.

Srbski pritlikavci se zopet gibljejo. V skup-
ščini izjavil je srbski vojni minister, da
pride Srbija prav lahko do vojske z Avstrijo.
Zato je zahteval sredstva, da utrdi srbske posto-
janke ob naši meji. Ti paglavci še vedno ne
dajo mira. Treba jih bode res za usesa prijeti.

Na Trébeku izvršilo se je letos prvič vo-
jaško asentiranje (nabor ali štelunga). Pri temu
so se zgodile velike zmešnjave. Kajti preje se je
turške uradnike ednostavno plačalo in pisali so
napačno starost v knjige. Tako so prišli zdaj
valed te sleparije 9 letni dečki in 60 letni možje
k naboru!

Trgovina z dekleti se še vedno v severni
Ameriki razširja. Ceni se število zapeljanih in
prodanih deklet letno na najmanj 15.000. De-
kleta se zvabi s ponujano službo in potem se
jih izroči — grehu. Stariši, pazite in ne verujte
obljubam nesramnih agentov, temveč naznanite
vsak slučaj takoj sodnji ali sploh oblasti.

Kralj Leopold II. umrl. V zadnji številki že
smo poročali, da zamore smrt vsak trenutek
belgijskega kralja porazi. Medtem se je to re-
snično zgodilo. 17. t. m. ob 2^h uri zjutraj je
izdihnil kralj Leopold po dolgem, groznem trp-
ljenju. Pokojnik bil je sin kralja Leopolda I. in
je zasedel belgijski prestol l. 1865; bil je torej
koraj 45 let kralj. Na vsak način spada ta kralj
med najznamenitejše in najkrepkejše postavbe
belgijske zgodovine. Bil je pravi „meščanski kralj“,
a kot tak neumorno delaven in za svoje ljudstvo
poštrvovalen. On je pač v prvi vrsti ustvaril
mogočno industrijo v Belgiji in dal s tem pre-
bivalstvu kruha in zasluzka. Največje, naravnost
življensko delo pa mu je bila pridobitev Kongo-
države. Z lastnimi sredstvi in na lastno peat si
je pridobil sredi Afrike to državo in l. 1885 so
tudi vevlasti priznale, da ji je on vladar. Vsi,
tudi domačini, so mu najprej hudo nasprotovali.
Ali danes uvideva vsak, da je Belgija s Kongo-
državo napravila velikanski dobiček... V za-
sebnem življenju je imel Leopold II. veliko ne-
sreče in veliko je tudi sam zagrešil. Ločen je
bil od svoje žene in svojih otrok, katerih niti k

svoji smrtni postelji ni pustil. Umrl je raje sam
in neizprosen... Na belgijskem tronu mu sledi
princ Albert.

Na Grškem se pripravljajo resni dogodki.
Vlada je podala demisijo, a vojaška liga, ki ima
vso moč v roki, jo ne sprejme. Vse železnice so
zastražene z vojniki. Bojijo se, da pride do ve-
likanske meščanske vojne.

V Belgiji so pričeli socialisti ob priliki
smrti kralja Leopolda II. hudo agitacijo za vpe-
lavo republike. Socialisti pravijo, da je kralj
predrag, ker je Leopold belgijsko državo baje
15 milijonov koštal. Agitacija seveda ne bode
imela nobenega uspeha.

V Švici imeli so volitev predsednika repu-
blike. Izvoljen je bil Robert Comtesse za l. 1910.
Izvoljeni je pristaš radikalno-demokratske stranke.

Prvaki proti ljudstvu. Po- litični zločin v državnem zboru. — Boj proti davko- plačevalcem. — 84 urna seja.

Mislimo, da poznamo politiko prvakiših po-
slancev natanko in da smo jo tudi že natanko
svojim čitateljem razjasnili. A vendar nas je
zadnje postopanje prvakiših poslancev v državnem
zboru presenečilo. Tega res nismo pričakovali in
za takšni politični zločin tudi naših prvakiš-
zagriženih poslancev nismo smatrali zmožne...
V avstrijski državni zbornici so
izvršili prvakiški poslanci navadni
politični zločin, kakoršnega se
na Avstrijskem skoraj še ni videlo.
To bode pribito in temu treba tudi široko javnost
preskrbeti. Slovensko ljudstvo mora
zvedeti, na kako brezvestni način tratijo
njegovi poslanci čas in kako naravnost
krajevo davkoplačevalcem denar
iz žepa. Slovensko ljudstvo mora to izvedeti,
da bode čimprej napravilo veliki obračun s temi
ljudmi, ki se doma delajo za ljubezni pošne
votitelje ljudstva, na Dunaju pa delajo zoper
ljudstvo, zoper... ustavo... zoper
državo v vsej obliki, ki zoper
cesarjevo izrecno mnenje...

Znana nam je vsa prvakiška politika in za-
sledujemo jo že skozi desetletja. Dobro vemo —
in tudi slovensko ljudstvo to ve! — da niso
prvakiški poslanci za to ljudstvo še nikdar ničesar
storili! Doma so ti sili gospodje pravili, da v
državnem zboru grozovito delajo za „dobro naše
ljudstvo“, na Dunaju pa so govorili k večjem
za kakšne dvojezične napise ali se potegovali
za kakšne prenapete diurniste. Prvakiški poslanci
so le takrat res pridno „delali“, ko se je šlo
za zvišanje duhovniških plač. Dru-
gače pa še nikdar ne! Glasovali so pač za ne-
srečno avstro-ogrsko pogodbo, ki nam je mi-
ljone našega krvavega denarja iz žepa vzela, ki
je Ogrum z našimi davki na konja pomagala.
To je bilo vso delo prvakiške gospode v državni
zbornici. Kadar se je šlo za postavbe, ki so bile
vbojemu ljudstvu škodljive, takrat so prvakiški
poslanci za vlado glasovali... Vprašamo: zakaj

Pošten konec občinske seje.

(Sposil Vidi ga Vadro Kukurtoia.)

V nedeljo po večernih smo sedeli pri veliki mizi
v občinski pisarni nekje na spodnjem Stajerskem. Vršla
se je seja o naših starih onemoglih občinskih siromakih.
Ko je prišla določena četrta ura, se je zborovanje pri-
čelo in bili smo vsi za mizo, kakor porotniki na sodniji.
Le stari Topolnik je sedel pri peti pokrit z velikim
svinjskim klobukom ter je pusil tobak, da se mu je ka-
dilo iz grla kakor iz tovarniškega raukanka. Omeniti mo-
ram, da je naš občinski odbor složen iz liberalne stranke,
nekaj klerikalcev, enega punčfjaka, druga polovica pa je
„Stajercjanec“ in o starem Topolniku govorijo celo,
da je „antekrist“.

Sedaj vstané naš občinski vojvoda, natakne nosni
jarem ali očala, vzame papir v roke, ter pozdravi svoje
apostole in jih prosi, da ga pazljivo poslušajo. Tudi stari
Topolnik je vstal pri peti, se lepo ponižno odkril ter
prosil gospoda govornika za besedo. »Kaj pa imate vmes
povedati, vi Topolnik?«, ga vpraša naš občinski stare-
šina. »Omeniti samo, da že pristavite, gospod župan,
te-le besede zraven: Predno zaslišite kaj nadalje, prosimo
sv. duha pomoči, da nam naše odloke razsvetli!«. Na te
Topolnikove besede je zagrmelo triločni »živjo!«. Go-
spod župan je ubogal starega Topolnika, kateri je vsedel
zopet pri peti, telebnil pokrilec na glavo in našel svojo lulo.
Ko so verniki nekoliko pokajljali in se pomirili,

jim je prečital naš občinski predstojnik program v za-
devi naših občinskih ubolcev in nazadnje je pristavil:
»Kaj naj naredimo z 75 let starih Zidurcem, kateri je
v resnici siromak, ker ima samo eno nogo, nima po-
trebne obleke, ne posvesta, ne živine, ne hiše, ne otrok
in nobene rodbine, nima zabilca, ne moka, kruha, ne pen-
zija in t. d. Kakor vidite, žer ga vsi poznate, ni več
za nobeno delo.«

Nato se je začel pogovor; nekteri so rekli, »v špi-
tal ga dajmo«, drugi pa, da »naj gre beračič!«, en kleri-
kalec pa se je zadir »v norhaus z njim«. Ker sem mo-
ral kot občinski mazeti ali pisat vse točke trga zboro-
vanja natanko vpisovati, moram tudi zaznamovati besede
našega pobožnega Topolnika. Zdaj se oglasi stari patri-
jarh pri peti in govori tako le: »Zahvaljujem se za
vzorne besede gospodov govornikov, ter si ob enem do-
voljujem nekatere točke pripomniti. Torej, stari Zidur
je moje starosti, poznam ga od njegove mladosti do da-
nšnjega dne. On ni imel nikoli nič, drugo kar si je kot
hlapec zaslužil. Bolan ni, zato pa ga ne moremo v špi-
tal potisniti in beračiti ne sme ne on, ne kaplan, ne
fajmošter. Kar se tiče tretje točke, ne spada v »norhaus«,
ker je vedrega in zdravega uma, bolj kot mi modrijani.
Dragi odborniki, pri tem vas opozorim na neko pametno
reč. Kar mislite fajmoštru dati kot zbirco, dajte Ziduri
in drugim onemoglih siromakom in Bog Vas bode
stoterno povrnil. Kakor veste, je stari Zidur ves čas svo-
jega življenja kot zvesti hlapec služil pri kmetih in pri